

Expedient N° 43/2016

Informe N° 7

CONSELL DE TRANSPARÈNCIA, ACCÉS A LA INFORMACIÓ PÚBLICA I BON GOVERN DE LA COMUNITAT VALENCIANA

A València, a 6 d'octubre de 2016

En resposta a la consulta formulada per la Sra. directora general de Transparència i Participació de la Generalitat Sra. Aitana Joana Mas Mas, per mitjà d'un escrit presentat el 13 de juliol de 2016 davant del Consell de Transparència, Accés a la Informació Pública i Bon Govern, la Comissió Executiva d'este Consell emet el següent

INFORME

1.º En la data abans indicada, i per part de l'autoritat igualment assenyalada, es va instar a este Consell a emetre un informe a l'empar del que preveu l'art. 42.1.d) de la Llei 2/2015, de 2 d'abril, de la Generalitat, de Transparència, Bon Govern i Participació Ciutadana, que estableix que correspondrà a la Comissió Executiva d'este Consell resoldre les qüestions que, amb caràcter facultatiu, li puguen plantejar les administracions públiques i la resta de subjectes sotmesos a esta Llei.

2.º L'esmentat informe havia de tindre per objecte determinar si l'exhibició d'un document justificatiu de l'abonament de les taxes acadèmiques corresponents a l'expedició d'un títol de llicenciat podia entendre's com suficient per a satisfer l'exigència continguda en l'art. 9.4 de l'esmentada Llei, en virtut de la qual els alts càrrecs de les institucions subjectes a la mateixa –i de manera més precisa, i d'acord amb allò que s'ha establert pel seu art. 25, les persones integrants del Consell, a les persones titulars de les secretaries autonòmiques, subsecretaries, direccions generals i òrgans o centres directius el nomenament de les quals competisca al Consell– hauran de fer públic a través de la pàgina web de la institució a què es troben adscrits

“a) La informació relativa a les funcions atribuïdes per raó del seu càrrec o funció, així com la seua trajectòria professional, incloent-hi la reproducció gràfica dels títols acadèmics i acreditacions del seu currículum”

3r La dita consulta portava causa del cas suscitada per la Sra. Mónica Cucarella Pérez, aleshores directora general d'Internacionalització de la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural de la Generalitat Valenciana, arran de la remissió per la seua banda a la Direcció General de Transparència i Participació de la Generalitat Valenciana d'un document en eixe sentit, als efectes que exercira com substitutiu del títol acadèmic corresponent.

4º D'entrada, este Consell és perfectament conscient de que l'alt càrrec sobre la qual es plantejava la qüestió va ser cessada en la seua condició de directora general d'Internacionalització de la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural de la Generalitat Valenciana per Decret del Consell 89/2016 (DOCV núm. 7.830 de 18.07.2016). No obstant això, entén que la rellevància i la utilitat de l'opinió que se li sol·licita poguera transcendir al cas de la Sra. Cucarella Pérez per trobar-se altres alts càrrecs presents o futurs en la mateixa situació, motiu pel qual no renúncia este Consell a emetre l'informe requerit.

4º A la vista de les normes ja citades, queda fora de tot dubte la subjecció de la Sra. Cucarella Pérez a les exigències de publicitat activa de l'art. 9.4 de la Llei 2/2015, atés que la seua condició de directora general la ubica sense discussió possible entre els alts càrrecs identificats en l'art. 25 de la Llei 2/2015 com a subjectes a les obligacions de publicitat contingudes en l'art. 9.4 de la Llei.

5º Quant al contingut específic d'eixa subjecció, el ja citat art. 9.4 de la Llei 2/2015 estableix la necessitat que els alts càrrecs afectats procedisquen a fer pública "la reproducció gràfica dels títols acadèmics i acreditacions del seu currículum". Si bé l'abast d'esta última postil·la podria ser objecte de debat –atés que una interpretació literal de la mateixa podria obligar al subjecte afectat a proporcionar una reproducció gràfica de la documentació justificativa tots i cada un dels ítems, que podrien ser cents, que integren el seu currículum– l'abast de la primera d'elles no permet marges interpretatius de cap tipus: el subjecte afectat deu per mandat legal posar a disposició de la ciutadania, a través dels mitjans de difusió previstos per la pròpia llei, la reproducció gràfica d'aquells títols acadèmics de què haja fet menció en el seu currículum, en el bé entés de que estos no tenen perquè ser tots que tinga a favor seu, sinó només aquells que voluntàriament i per les raons que siguen –pertinència, rellevància, o prestigi– haja decidit posar de manifest en el seu currículum.

6º Dit açò, no cap sinó respondre negativament a la qüestió de si és plausible substituir l'acreditació d'un títol universitari per mitjà de l'exhibició del mateix –als

efectes de deixar constància d'este per mitjà de la seua reproducció gràfica- per la mera exhibició del document justificatiu de l'abonament de les taxes acadèmiques corresponents a la seua expedició. I això per dos raons: la primera, perquè la Llei és taxativa al demandar "la reproducció gràfica dels títols acadèmics", sense tolerar altres modes d'acreditació; i la segona, perquè ambdós documents -el títol, i el justificant de l'abonament de les taxes- tenen un objecte distint -habilitar per a l'exercici professional en un cas, i acreditar la satisfacció d'un requisit administratiu com és el pagament d'una taxa, en l'altre- unes garanties d'autenticitat distintes - molt altes en el primer cas, i escasses en el segon- i contenen una informació igualment dispar -és notori que el document justificatiu de l'abonament de les taxes acadèmiques no especifica les qualificacions obtingudes pel posseïdor del títol, que sí que apareixen en alguns títols- el que fa insostenible la seua equiparació. D'esta manera, tant una interpretació literal de la norma -que s'atinga al seu estricte enunciat-, com una interpretació finalista de la mateixa -que s'encamine a garantir els objectius pels que esta va ser aprovada- conduïxen al mateix resultat.

7º   Addicionalment, no cal perdre de vista que la Llei brinda a l'alt càrrec que no estiga en disposició de justificar degudament la seua formació universitària la senzilla eixida de no al·legar-la en el seu currículum, atés que -com és notori- el nostre Dret no exigix cap formació acadèmica per a exercir càrrecs públics o exercir funcions representatives. O inclús l'alternativa de limitar-se a al·ludir en el seu currículum que s'hagen cursat determinats estudis, i esperar a l'efectiva recepció del títol per a al·legar la condició de posseïdor de l'esmentat títol acadèmic.

**El president del Consell de Transparència, Accés
a la Informació Pública i Bon Govern**

Ricardo García Macho